

אחיה של מלכת היופי של ישראל

- נעצר כחשוד

בהעברת שוחד

ל"פקיד בכיר"

בעיריית רחובות

- והכוונה היתה

להפיל את דודו

- ראשי העיר

של רחובות

כדי שיוכל להתגייס לצה"ל. הוא היה צנום, נמוך וכחוש ומשקלו לא עלה על 48 קילו, ובכל זאת גייסוהו לחטיבת היל-הרגלים גולוני. מסקד הגדוד שלו היה אז רחבעם ("גאנדי") זאבי, המשמש כיום כי יועץ ראש הממשלה למילחמה בטרור. ה"חייל הצנום והקטן משך את תשומת-ליבו של המג"ד. ביחוד, כאשר למרות מישור קלו הנמוך, התגלה כחייל מעולה שהיה מסתער עם מיקלע ביד. גאנדי אף המ"ד לייץ עליו לקורס קצינים. אבל בצלאל נשלח חזרה מהקורס אל הגדוד בתוספת הערה: "הוא עוד ילד".

גאנדי שלח אותו שוב עם הערה משלו: "הוא ילד - אבל ילד טוב". בגיל 16 וחצי השתחרר בצלאל מצה"ל ומיד נשא לאשה את שולמית, מי שהיתה ידידתו מנוער בשכונת פלורנטין. אביה של הכלה שילם 10 ל"י לרב כדי שיע"לם עין מעובדת היותם קטנים. הם עברו להתגורר בדירה בת חדר אחד בשכונת התיקוה, שם נולד להם בנם הראשון בסתם מלאו לשניהם 18 שנים.

בצלאל התחיל לעסוק בעבודות שונות. היה לו תלת-אפנוע בו היה מבצע שלי-חיות ועבודות-סבלות. באותם הימים היה מנטש "הגדול" קבלן הקולות הראשי של מפא"י בשכונת-התיקוה, ובצלאל עזר לו ידו. מאז ניקשרו בין השניים קשרי ידי-דות הדוקים והיחסים ביניהם הם כמו בין אב לבן.

אחרי-כך החל בצלאל לעבוד כפועל שחור. הוא עבד ביס-המלח, בתור פועל-בניין בעיר ובדימונה ואחר-כך הפך ל-קבלן-מישנה של קבלן-מישנה לביצוע עבודות עץ.

לפני כעשרים שנה הקימו שני דודי, שהיו קבלני בניין במקצועם, שותפות וצירפו אליהם את בצלאל. כע"בור שנתיים הוא נפרד מהם והפך לקב"לן בזכות עצמו. בסוף שנות החמישים כבר ביצע עבודות-בנייה למשרד-הביטחון, למשרד השיכון ולמשרד הפיתוח בכל רחבי הארץ. ה"בוס" הגדול שלו, שהפך אותו למיליונר, היה בשנת 1964. כאשר בנה את שכונת נוהרים ברמת יצחק, ובו בניין בן 17 קומות - פרויקט שהיה בשעתו הגדול ביותר בארץ. בין עבודות הקבלנות שביצעה חברתו (אלישב בע"מ - השם מורכב משם הבן הבכור אלי ומראשי התיבות של שולמית ובצלאל) היו גם בתי-מלון גדולים. הוא בנה את מלון ילדוס בנתניה, את מלון שאול המלך באשקלון ואת מוריה בירי שלים. תוך כדי כך למד את בעיות הענף ותיסעול המלונות והחליט להפוך לענף בעצמו. תחילה הקים את גני-שולמית ב-אשקלון, ואחר-כך בתי-מלון נוספים בא"י לת ובעיר-בוקס, שכולם נקראו על שם אשתו, שולמית. יחד יש בהם כ-580 חדריים. הוא עמד להקים מלון נוסף ברשת בנצרת, אולם התוכנית עוכבה בגלל ה"משרד הבע"מ התיירות.

על ידי משרד-השיכון מוכר בצלאל כקבלן שמותר לו לבצע עבודות בהיקף בלתי-מגבל. כיום, למשל, הוא בונה ש"כונ באור-יהודה, שיכון באשדוד, ומרכז עסקים באבר-כיר בתל-אביב. העתיד להיות מרכז קניות - דפרטמנט-סטור - הגדול ביותר בארץ, שישתדע על שטח של 25 אלף מטר, בשמונת קומות, לעיר מת 3 הקומות של כל-בו שלום.

היו שטענו בשעתו כי הוא משמש רק כיוסי לעסקים של אחרים, וכי למעשה מושקע הונו של מנטש עצמו בעסקיו, אבל בגלל מכיש שמועות אלה בכל תוקף. "זו חברה פרטית שלי ואין לי שותפים בה", אמר.

מחזור עסקיו מסתכם בעשרות מיליוני ל"י בשנה והוא משלים עתה בניית בית פרטי, בן ארבע קומות, בצפון תל-אביב למגורי משפחתו בילד. הבניין, העשוי אבן ירושלמית, שעל גגו נבנתה בריכת-שחיה, ושכל אחת מקומותיו משתרעת על שטח של 140 מ"ר, עלה לבצלאל ע"מ, שבנה אותו לבד, כ-3 מיליון ל"י. אפשר להבין מדוע גיסו הסחטנים לסי חוט דווקא דג שמן כזה. אולם אי-אפשר להבין את טיפשותם. הסיפור שבדו דמת למעשיית-ילדים ששום אדם רציני לא היה קונה אותה.

ניתן להניח גם שהסחטנים אינם נמנים על צושי השלוויות הקבועים, שכן, כך הסתבר, הם טילפנו מהטלפון הפרטי של-הם אל בצלאל, והסתבכו בשיחות ממוש- (המשך בעמוד 29)

לסחוט אותו. תגיד מי זה! שתף עמנו פעולה!

עתה הסתבר למוריו כי השיחות בינו לבין הסחטן האלמוני לא נשארו בארבע אוזניים בלבד. המישרה האזינה להם מ"ההתחלה. בגלל חשד שהופנה אל המיתחזה כקצין המישרה, בעניין אחר לגמרי, הוט"לה האזנה לקו הטלפון שלו. השוטרים שמעו את הסחטן מנסה לגייס בטלפון שות"פים למעשהו ושמעו אותו בניסיון הסחיטה מבצלאל מורחי. יותר מאשר מהאיש הם היו מודאגים ממה שעלול בצלאל לעשות. לאנשי המדור-המרכזי גונבה השמועה כי אנשי עול"ת-תחתון מחפשים אחרי אדם המנסה לסחוט מבצלאל מורחי מיליון ל"י. כדי לא להשאיר את העניינים ב"ידיים פרטיות, נכנסה המישרה לתמונה. בהתחלה לא חשבתי שזה רציני", אמר מורחי, "עכשיו כשראיתי שגם המישרה יודעת על כך, הבנתי שזה רציני והח"לטתי לשתף אותם. עוד באותו יום הם באו אלי הביתה, התקינו מכשירי-האזנה על הטלפון שלי, פנו לדואר להתקין מית"קן מיוחד שיאתר מאיפה בא כל טלפון אלי, הצבתי שומר מיוחד על הילד שלי, הוא ליווה אותו לבית-הספר. בזמן הלי-מודים הוא היה שומר בחוץ. אמרתי לי-אשתי שלא לתת לילד לצאת לשחק מ-חוץ לבית."

היה זה מוזר שהסחטן בחר לו כי קורבן דווקא את בצלאל מורחי. מצד אחד הוא מהווה אומנם מטרה נ"ח לסחטנות. הוא מיליונר, המגלגל מיל-יונים בעסקים. רק בשנה האחרונה הס"תכמו תשלומיו האישיים למס"ה-הכנסה ב"סכום של כשמונה מיליון ל"י. הוא ידוע גם כאיש-מישפחה, שמישפחתו חשובה ויקרה לו. בנו הבכור אלי, 23, הוא צעיר יפה-תואר הלומד עתה מישפטים באוני-ברסיטת תל-אביב. נוסף לבן המיועד ל-חטיפה, חיים, יש לו גם בת בת 9 - אורנה.

אולם מצד שני אין בצלאל מורחי זאב בודד. הסחטנים ידעו היטב את מעמדו המיוחד בחברה הישראלית. יש לו חב"רים טובים ורבים בכל שיכבה ובכל מע"מ. שיהיו מוכנים ללכת למענו באש ו"במים. קצינים בכירים במישרה ובצה"ל הם ידידיו. ידידו הטוב ביותר הוא מג"ד שש, שאין כמוהו בעל השפעה וקשרים. לא היתה זו רק תמימות, אלא שטות לי-העלות על הדעת, שאיש כמוהו ייתפס כפיתיון שניסו הסחטנים להשליך לו. בצלאל גדל במישפחה של שבעה ילדים ברחוב מורחי ב' שבשכונת פלורנטין, אותו רחוב בו נרצח מפקד הלח"י אברהם ("יאיר") שטרן. בגיל 13, אחרי שסיים בית-ספר עממי, בו למד בכיתה אחת עם חיים טופול, נשלח לקיבוץ עין-חרוד. הוא לא התקין שם מעמד והתנדב לשרת ב"גדנ"עיים.

בגיל 15 זייף את גילו בתעודת-הזהות

חשוד 2 הרצל עוזר, עברייני מועד שנחשד כבר בעבר בניסיון לסחוט-כספים, נעצר על-ידי המישרה כחשוד בסיוע לפפה רוקני שטיין במיבצע סחיטת המיליון ממוזרח.

אב ובו בצלאל מורחי עם בנו חיים - "המועמד" לחטיפה, בתמונה שצולמה לפני כארבע שנים. במשך יותר משבוע עמד הילד במרכז של דואמה כימט-גורלית.

(המשך מעמוד 23)

כלום לא אירע, המתין לראות איך ימשיכו הדברים להתגלגל. למחרת, כפי שנקבע, התקשר עמו קצין המישרה שנית.

"החלטתי", סיפר בצלאל מורחי את"ר כך, "שהפעם אתפוס מי זה הנבלה שמותח אותי. חשבתי: מי מסוגל לעשות עבודות כאלה? החלטתי לחפש בדברים שלו ובקול שלו את הסימנים שיסגירו אותו. כאשר התקשר אלי שוב, ניהלנו עוד טעם שיחה של חצי שעה. אמרתי לו שהצלחתי לאסוף 150 אלף לירות. התווכחנו על גובה ה"תשלום. אמרתי לו שבשביל לאסוף מיליון לירות במזומן, ובדולרים, כמו שהוא רצה, אני צריך לפחות חודש. הוא אמר לי: ואז לא עשינו עסק. בכל זאת קבענו ל-המשך ולדבר.

"הוא האין בי, אתה צריך למהר", הוא אמר, "לוחצים עלינו להגיש את התיק שלך לתביעה עד ה"ב בנובמבר. אם לא נקבל את הכסף עד אז, לא תחיה לנו בריחה". אמרתי לו: יופי. זה בדיק יום-ההולדת שלי."

"למחרת הוא צילצל אלי שוב באמצע הלילה. אמרתי לו: שלא תעז להעיר או"תי באמצע הלילה, אפילו בעניינים כאלה. בלילה אני ישן. טלפן אלי מחר בבוקר למשרד."

בבוקר צילצל הטלפון בשעה מוקדמת מאוד. "מדבר כאן הקצין ארמונד לוי, מהמדור המרכזי", אמר הקול בטלפון. "בוא תתייצב מיד במישרה!"

ברגע זה לא ידע בצלאל מיזרחי מה לחשוב. האם גם המדור-המרכזי שותף ל-קנוניה? האם באמת זוהי המישרה ש"מנסה לסחוט אותו?"

התעלומה ניפתרה כאשר התייצב ב"מישרה. "מי מנסה לחזק עליך?" שאל אותו ארמונד לוי.

בצלאל ניסה תחילה להכחיש, אבל ה"קצין התעקש: "אנחנו יודעים שמנסים